

ความรักของเด็กสายวิทย์

นำเสนอเมื่อ : 23 ธ.ค. 2552

รักเราเหมือนสารกัมมันตรังสี อาจมีวันน้อยลง แต่ไม่มีวันหมด
เธอแผ่รังสีแกมมาแห่งความรัก ทะลุทะลวงเข้าสู่ใจฉัน

ถ้าเธอเป็นนิวเคลียส ฉันจะเป็นอิเล็กตรอน เผ่าวนเวียนอยู่รอบเธอไม่ห่าง
ฉันเป็นประจุลบ ที่วิ่งเขาหาสนามความงามของประจุบวกอย่างเธอ

ถ้ารังสีแคโทด บ่งบอกความรู้สึกของฉัน ทอมป์สันคงไม่มีวันพบอิเล็กตรอน
เพราะสิ่งที่ปรากฏบนฉากคือหัวใจที่เต็มไปดวยรัก

ความรักฉันต่อเธอเหมือนโลหะหนัก
สะสมไปทีละน้อยจนกว่าจะมากพอแสดงอาการให้เธอเห็น

ความรักของเรา² = (ความรักเธอ)² + (ความรักฉัน)² + 2(ความรักเธอ)(ความรักฉัน)
cos(ความผูกพัน)

ปฏิกิริยาฟิวชั่นหลอมรวมความรักของเราเอาไว้ด้วยกัน
ความรักและความเกลียดเป็นไปตามสมการ $E = mc^2$ เมื่อเราให้ E เป็นความรัก และ
m เป็นความเกลียด ความเกลียดที่หายไปจะก่อให้เกิดความรักมากมายมหาศาล
ความผูกพันระหว่างเพื่อนเหมือนพันธะไฮโดรเจน แข็งแรง ทำลายยาก

เพื่อนกันเชื่อมกันด้วยพันธะโลหะ ยึดหยุ่นได้ แต่ไม่แยกจากกัน
พวกเราคือกรดอะมิโน ถูกสังเคราะห์ขึ้น แลรวมกันเป็นสิ่งมีชีวิตที่เรียกว่า “เพื่อน”

ขอบคุณข้อมูล : FWD